

Î N C H E I E R E

25 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Gheorghe Galiț reprezentat de avocatul Dljanschi Elic,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gheorghe Galiț împotriva Agenției „Apele Moldovei”, Întreprinderea de Stat „Stațiunea tehnologică pentru irigare Cahul” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului și prejudicialul moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Gheorghe Galiț și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 ianuarie 2014 , prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 26 septembrie 2013, Gheorghe Galiț a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției „Apele Moldovei”, ÎS „Stațiunea tehnologică pentru irigare Cahul” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului și prejudicialul moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 10 iunie 2009, în baza contractului individual de muncă nr.3, încheiat cu Agenția „Apele Moldovei”, care este fondatorul ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Cahul, dânsul a fost angajat în funcția de administrator al IS „STI Cahul” pe un termen de 5 ani.

Menționează că la 04 iulie 2013, directorul Agenției „Apele Moldovei” a emis ordinul cu nr. 124-p, prin care dânsul a fost eliberat din funcția de administrator al IS „STI Cahul”. Drept temei de emiterea ordinului a fost invocată Hotărârea Consiliului de Administrare al IS „STI Cahul” din 28 iunie 2013, prevederile pct.26 lit. f) al Statutului IS „STI Cahul”, contractul nr.3 din 10 iunie 2009, art. 86 alin. 1 lit. p) și art. 206 alin. 1 lit. d) din Codul Muncii.

Susține că conform pct.5 al contractului menționat și certificatului nr. 134 din 24 septembrie 2013, la momentul emiterii ordinului nr. 124-p din 04 iulie 2013, privind concedierea sa din serviciu, avea un salariul de 7250 lei lunar.

Consideră că ordinul de concediere nr. 124-p din 04 iulie 2014 și Hotărârea Consiliului de Administrare al „STI Cahul” din 28 iunie 2013, sunt neîntemeiate și urmează a fi abrogate, deoarece, hotărârea a fost emisă în lipsa sa, lipsindu-l, astfel, de posibilitate de a da careva explicații, și nici reprezentantul colectivului de muncă nu a participat la ședința Consiliului de Administrare, fapt care era obligatoriu, conform Regulamentului Consiliului de Administrare aprobat prin Hotărârea Guvernului 770 din

20 octombrie 1994, modificat prin Hotărârea Guvernului nr. 367 și Hotărârea Guvernului nr. 1426.

Mai invocă că contrar prevederilor art. 210 alin. (1) lit. a) din Codul Muncii, în ordinul nr.124-p din 04 iulie 2013 nu au fost indicate temeiurile de fapt și de drept a aplicării sancțiunii.

Afirmă că din cauza concedierii ilegale din funcția de administrator al IS „STI Cahul”, dânsul a fost lipsit de dreptul de a munci, iar pentru perioada respectivă nu i-a fost achitat salariu, mai mult, în urma concedierii, a avut stresuri și frustrări, după care a suferit insult, fiindu-i, astfel, cauzat atât prejudiciu material cât și moral care îl estimează la suma de 200000 lei.

Susține că s-a adresat către pârâți cu somație, solicitând abrogarea ordinului de concediere nr. 124-p din 04 iulie 2013 și a Hotărârii Consiliului de Administrare al ÎS „STI Cahul” din 28 iunie 2013, însă aceasta a rămas fără răspuns.

Solicită anularea ordinului nr. 124-p, prin care a fost eliberat din funcția de administrator al ÎS „STI Cahul”, restabilirea în funcția anterior deținută, abrogarea Hotărârii Consiliului de Administrare al ÎS „STI Cahul” din 28 iunie 2013, încasarea din contul ÎS „STI Cahul” în beneficiul său suma salariului de 7250 lei lunar pentru perioada lipsei forțate de la muncă, începând cu data eliberării 04 iulie 2013, a prejudiciului morala în sumă de 200 000 lei, pentru neachitarea la timp a salariului și cauzarea suferințelor fizice și morale, cât și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 ianuarie 2014, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2014, a fost respins apelul declarat de către Gheorghe Galiț și menținută hotărârea primei instanțe.

La adoptarea hotărârilor judecătorești, în susținerea concluziilor sale, atât prima instanță, cât și decizia instanței de apel, cu referire la prevederile art. 86 alin.(1) lit. p) și art. 206 alin.(1) lit.d) din Codul muncii, care reglementează aspecte ce țin de aplicarea sancțiunilor disciplinare și care indică că pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice față de salariat și concedierea, în temeiul art. 86 alin.(1) lit. g) Codul muncii.

Cu referire la prevederile enunțate și în coraport cu materialele pricinii instanțele au stabilit că Galiț Gheorghe a fost concediat ca urmare a rezultatelor controlului, în urma căruia a fost constatat managementul fraudulos al administratorului ÎS STI Cahul, Gheorghe Galiț, circumstanțe care au dus la pierderea încrederii de a mai încredința ultimului gestionarea patrimoniului statului și Agenției „Apele Moldovei”.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importantă pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

La 30 iunie 2014, Gheorghe Galiț, reprezentat de avocatul Dljanschi Elic a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești, considerându-le ilegale și neîntemeiate

Susține că instanța de apel la emiterea deciziei a comis încălcări ce constituie temei pentru declararea recursului, care au dus la soluționarea greșită a pricinii și anume, nu au fost constate cu certitudine încălcările legislației comise de către recurent în urma vânzării-cumpărării Stației de pompare 5NC-1 a Sistemii de irigare din lacul

Ialpug, or. Taraclia din 15 februarie 2011, din 01 septembrie 2011 și din 14 noiembrie 2001, iar la materialele cauzei nu au fost anexate careva probe în confirmarea motivelor invocate de către instanțele judecătorești în hotărârile emise.

Menționează că instanțele inferioare neîntemeiat au reținut drept probe care au fost prezentate în copii, nefiind autentificate, iar contractul de vânzare-cumpărare din 15 februarie 2001, nu a fost anexat la materialele pricinii ca probă, mai mult, pe parcursul examinării pricinii intimatul nu a prezentat nici o probă pertinentă și concludentă, care ar demonstra cu certitudine vinovăția sa.

Insistă că instanțele la examinarea pricinii în fond au comis erori, care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, or, din cauza concedierii ilegale din funcția de administrator ÎS „STÎ Cahul”, dînsul a fost lipsit forțat de la muncă, iar pe perioada respectivă nu i-a fost achitat salariu, fapt care a dus la retrăieli, în urma cărora a suferit și în sult.

La fel, consideră neîntemeiată și referirea instanțelor judecătorești la scrisoarea Procuraturii Generale nr. 36-185/13-723 din 20 noiembrie 2013, prin care s-a comunicat despre faptul anulării ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale în baza art. 327 Cod Penal, deoarece, a fost eliberat din funcție până la emiterea ordonanței din 04 iulie 2013.

Afirmă că atât instanța de apel cât și prima instanță la emiterea hotărârilor a interpretat eronat normele de drept material și procedural, nu s-a expus asupra tuturor circumstanțelor pricinii și nici nu argumentat admiterea sau respingerea unor probe, care ar demonstra vinovăția sa, iar potrivit practicii CEDO, se constată că la caz nu au fost respectate garanțiile prevăzute de art.6§1 CEDO, care reglementează dreptul oricărei persoane la un proces echitabil și care indică că orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent și imparțial, stabilit de lege, care va hotărâri fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor cu caracter civil.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Galiț Gheorghe este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Gheorghe Galiț, reprezentat de avocatul Dljanschi Elic, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432,

alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Aici, Colegiul atestă că recurentul indică în recurs doar argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei, respectiv acestea argumente nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Gheorghe Galiț, reprezentat de avocatul Dljanschi Elic, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Gheorghe Galiț, reprezentat de avocatul Dljanschi Elic, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Gheorghe Galiț, reprezentat de avocatul Dljanschi Elic, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva